

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **R. P.**, narozena dne X
bytem X

proti

žalovanému: **Náměstek policejního prezidenta pro službu kriminální policie a vyšetřování**
sídlem Strojnická 27, 170 89 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2019 č. j. PPR-25396-8/ČJ-2019-990131,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí ředitele Národní protidrogové centrály služby kriminální policie a vyšetřování ve věcech služebního poměru (dále též „*prvostupňový orgán*“) ze dne 26. 6. 2019 č. RŘNPC-421/2019 (dále též „*personální rozhodnutí*“). Tímto rozhodnutím byla žalobkyně dnem 30. 6. 2019 odvolána ze služebního místa vrchní inspektorky odboru Praha Národní protidrogové centrály služby kriminální policie a vyšetřování a současně převedena do personální pravomoci ředitele Obvodního ředitelství policie Praha I podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále též „*ZSP*“).
2. Žalobkyně v žalobě namítá, že žalovaný se nevypořádal s námitkou nedostatečného odůvodnění personálního rozhodnutí prvostupňovým orgánem, což je předpokladem

zrušení služebního místa a je to i ochrana příslušníka před zlovůli vedoucích. Byla tím porušena její práva procesní i hmotněprávní, proto napadené rozhodnutí není přezkoumatelné a zákonné. Dále nesouhlasí s argumentací ze str. 16 napadeného rozhodnutí, kterou cituje a uvádí, že nepovažuje za rozhodné, zda byla s důvody zrušení služebního místa seznámena před vydáním personálního rozhodnutí. Ačkoli žalovanému nepřísluší, aby neúplnost odůvodnění personálního rozhodnutí napravil, žalobkyně nerozporuje, že rozhodnutí obou stupňů správních orgánů tvoří jeden celek. Též poukazuje na str. 11 a 12 napadeného rozhodnutí, které cituje a uvádí, že byla přijata do služebního poměru na konkrétní služební místo. Nemůže jí být proto dáno k tíži, že plnila úkoly podle pokynů nadřízených podle § 45 odst. 1 písm. a) a § 46 odst. 1 ZSP. Žalobkyně má za to, že prvostupňový orgán neměl přehled o služebních místech v daném útvaru, zrušení jejího služebního místa bylo účelové s cílem se jí „zbavit“.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Nesporuje, že odůvodnění personálního rozhodnutí bylo strohé, avšak z podkladů spisového materiálu vyplývá důvod zrušení služebního místa žalobkyně, se kterým žalobkyně byla prokazatelně seznámena. Projednávanou věc proto posoudil a napadené rozhodnutí doplnil o podklady předcházející zrušení služebního místa žalobkyně a s jejími námitkami se vypořádal. Žalovaný uvádí, že sice žalobkyně citovala z 11-12 str. napadeného rozhodnutí, ale části vytrhla z kontextu a vynechala pasáže, v nichž problematiku náplně služebních činností posoudil. Od 1. 7. 2019 změnou organizační struktury došlo ke zrušení služebního místa žalobkyně, které ztratilo své faktické opodstatnění. Na to žalobkyni upozornil ředitel prvostupňového orgánu dne 29. 4. 2019, který při osobním jednání jí sdělil, že není možné, aby dále služební místo žalobkyně bylo využíváno pro plnění administrativních činností. Systemizace služebních a pracovních míst vychází z potřeb výkonu služby, je předpokladem pro efektivní využití sil a prostředků pro splnění úkolů policie na konkrétním organizačním článku policie, což žalobkyně nebere v úvahu. Subjektivní tvrzení o mstě ze strany prvostupňového orgánu je účelové.
4. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)] a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud rozhodl ve věci samé bez nařízení jednání (§ 51 s. ř. s.), žalobkyně i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
5. Soud posoudil věc takto:
6. Podle § 19 odst. 1 ZSP *služební místo vyjadřuje organizační a právní postavení příslušníka v bezpečnostním sboru. Je charakterizováno zejména systemizovanou služební hodností, stupněm vzdělání, oborem nebo zaměřením vzdělání, dalším odborným požadavkem, základním tarifem, náplní služební činnosti, rozsahem oprávnění a povinností příslušníka.*
7. Podle § 20 odst. 1 písm. a) bod 1 ZSP *služební funkcionář ustanoví na volné služební místo v bezpečnostním sboru příslušníka téhož bezpečnostního sboru, který dosáhl požadovanou služební hodnost, a byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 25 odst. 1, 2 nebo 3, anebo § 26 odst. 2.*
8. Podle § 20 odst. 3 písm. a) bod 1 ZSP *nelze-li volné služební místo obsadit podle odstavce 1 nebo 2, služební funkcionář může na toto místo ustanovit příslušníka téhož bezpečnostního sboru, který dosáhl požadovanou služební hodnost a který byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 25 odst. 4.*

9. Podle § 20 odst. 4 ZSP *při obsazování volného služebního místa využívá služební funkcionář evidence ministerstva o příslušnících odvolaných ze služebního místa a o příslušnících, kteří požádali o převedení na jiné služební místo. Ředitel bezpečnostního sboru v odůvodněných případech rozhodne, že se volné služební místo dočasně neobsadí.*
10. Podle § 25 odst. 1 písm. a) ZSP *příslušník je odvolán z dosavadního služebního místa, jestliže jeho dosavadní služební místo bylo v důsledku organizačních změn zrušeno.*
11. V § 25 odst. 4 ZSP *příslušníka lze odvolat z dosavadního služebního místa a ustanovit na jiné služební místo, jestliže o to požádá.*
12. Z § 25 odst. 5 ZSP *příslušník, který je odvolán z dosavadního služebního místa podle odst. 1, 2 nebo odstavce 4, je ustanoven na jiné služební místo, pro které je stanovena stejná služební hodnost, a to i v jiném místě služebního působení.*
13. Soud považuje za vhodné nejprve uvést, že služební poměr je institut veřejného práva, jedná se o právní poměr státně zaměstnanecký. Jeho účastníci po dobu trvání služebního poměru (na rozdíl od pracovního poměru), nemají rovné postavení. Projevuje se především v právní úpravě např. služební kázně, omezené možnosti propuštění, úpravě služebního volna, nárocích na dovolenou, zvláštních nárocích při skončení služebního poměru, ve zvláštních ustanoveních o řízení před služebními funkcionáři (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2003 č. j. 6 As 29/2003-97), ale též v aplikaci veřejnoprávní zásady *co není povoleno je zakázáno* nebo až na určité výjimky věcnou příslušností soudů jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví. Právní úprava služebního poměru vychází ze zvláštní povahy *zaměstnavatele* jako primárního nositele veřejné moci (viz usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 19. 12. 2016 sp. zn. 21 Cdo 2686/2015, k § 77 odst. 9 ZSP).
14. Žalobkyně, příslušnice Policie České republiky, služebně zařazená původně na služební místo vrchní inspektor Národní protidrogové centrály služby kriminální policie a vyšetřování odbor Praha, nesouhlasí se zrušením původního služebního místa a převedením na jiné služební místo v důsledku organizačních změn.
15. K posouzení otázky, zda ke zrušení původního služebního místa žalobkyně a převedení na jiné služební místo v důsledku organizačních změn, došlo či nedošlo v souladu se zákonem (ZSP), je třeba uvést, že na věci služebního poměru žalobkyně (příslušnice bezpečnostního sboru) se vztahuje právní úprava ZSP (podle § 1 ZSP *tento zákon upravuje právní poměry fyzických osob, které v bezpečnostním sboru vykonávají službu (dále jen „příslušník“), jejich odměňování, řízení ve věcech služebního poměru a organizační věci služby (dále jen „služební vztahy“). Bezpečnostním sborem se rozumí Policie České republiky, Hasičský záchranný sbor České republiky, Celní správa České republiky, Vězeňská služba České republiky, Generální inspekce bezpečnostních sborů, Bezpečnostní informační služba a Úřad pro zahraniční styky a informace.*).
16. Soud při řešení nastolené otázky vycházel ze správního spisu, z něhož vyplývají tyto podstatné skutečnosti:
17. Dne 29. 4. 2019 ředitel prvostupňového orgánu svolal v rámci přípravy reorganizace jednání všech příslušníků a občanských zaměstnanců, při něm představil organizační změnu. Po tomto jednání ředitel prvostupňového orgánu se žalobkyní vedl osobní pohovor, při kterém jí oznámil, že v rámci připravované změny, bude-li schválena, bude jejího služební místo od 1. 7. 2019 zrušeno a systemizačně volné místo v Holešově, Expozitura Brno, jí nabídnuto nebude, jednalo by se o dojíždění z Prahy do Brna. Doporučil proto žalobkyni, aby sledovala přehled volných služebních míst v informačním

systemu s tím, že pokud sama nepřijde s návrhem na konkrétní změnu služebního zařazení, k datu zániku jejího služebního místa jí vybere v rámci možností typově shodné služební místo ve stejném místě působnosti (viz podklad kanceláře ředitele prvostupňového orgánu ze dne 3. 9. 2019).

18. Rozhodnutím ministra vnitra ze dne 7. 6. 2019 č. j. MV-74815-1/SPB-2019 byla schválena změna organizační struktury prvostupňového orgánu, jejíž součástí byla i změna systemizace služebních a pracovních míst schválená dne 24. 5. 2019 rozhodnutím policejního prezidenta č. j. PPR-16759-1/ČJ-2019-990765-REF. V rámci změny organizační struktury prvostupňového orgánu, a s ní související systemizací služebních a pracovních míst, má dojít od 1. 7. 2019 ke zrušení jednoho systemizovaného služebního místa *vrchní inspektor* v 6. tabulkové třídě podle nařízení vlády č. 104/2005 Sb., kterým se stanoví katalog činností v bezpečnostních sborech, ve znění pozdějších předpisů, na odboru Praha, na kterém byla ustanovena žalobkyně v hodnosti nadpraporčík do dne 30. 6. 2019. Namísto zrušeného služebního místa má být na odboru Praha zřízeno jedno služební místo v 8. tabulkové třídě v přímém výkonu služby, což (podle odůvodnění v rámci návrhu na změnu systemizace) odpovídá „*potřebě zajištění výkonu narůstajících náročných policejních činností v trestním řízení při odhalování, dokumentaci a vyšetřování skutkové a právně vysoce složitě trestné činnosti*“.
19. Dne 17. 6. 2019 bylo se žalobkyní zahájeno řízení ve věcech služebního poměru s tím, že ode dne 1. 7. 2019 bude její dosavadní služební místo v důsledku organizačních změn zrušeno, proto bude převedena do personální pravomoci jiného útvaru (viz podklad kanceláře ředitele prvostupňového orgánu ze dne 3. 9. 2019).
20. Dne 26. 6. 2019 se uskutečnilo další osobní jednání ředitele prvostupňového orgánu se žalobkyní, kde žalobkyně k dotazu na služební místo uvedla, že si žádné sama nehledala, čeká, jaké místo jí bude nabídnuto. Z aktuálně volných míst proto ředitel prvostupňového orgánu vybral služební místo situované nejbližší dosavadnímu místu služebního působnosti žalobkyně se zaměřením co nejvíce na její kvalifikaci (viz podklad kanceláře ředitele prvostupňového orgánu ze dne 3. 9. 2019).
21. Personálním rozhodnutím (ze dne 26. 6. 2019) byla žalobkyně s účinností od 30. 6. 2019 odvolána podle § 25 odst. 1 písm. a) ZSP z dosavadního služebního místa a současně byla převedena do personální pravomoci ředitele Obvodní ředitelství policie Praha I. Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy. Podle odůvodnění k odvolání žalobkyně ze služebního místa došlo v důsledku organizační změny schválené ministrem vnitra dne 7. 6. 2019 č. j. MV-74815-1/SPB-2019 a policejním prezidentem dne 24. 5. 2019 č. j. PPR-16759-1/ČJ-2019-990765-REF, při níž bylo služební místo žalobkyně zrušeno a současně byla převedena do personální pravomoci jiného služebního funkcionáře, který zabezpečí ustanovení na služební místo ve stejné služební hodnosti. Proti tomuto personálnímu rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
22. Předtím, než žalovaný ve věci rozhodl, doplnil spisový materiál o podklady předcházející personálnímu rozhodnutí, např. o podklady týkající se organizačních změn, k nimž došlo u prvostupňového orgánu v roce 2019, systemizaci služebních míst prvostupňového orgánu v r. 2007 a r. 2019, lékařský posudek žalobkyně, popisy služebních činností v souvislosti se zařazením žalobkyně na služební místo, stanoviska odborových organizací působících v bezpečnostním sboru, podklady pro zařazení žalobkyně na původním služebním místě.

23. Napadeným rozhodnutím (ze dne 14. 10. 2019 č. j. PPR-25396-8/ČJ-2019-990131) žalovaný potvrdil personální rozhodnutí. Uvedl, že změna organizační struktury a systemizace služebních a pracovních míst prvostupňového orgánu k 1. 7. 2019 byly zpracovány a schváleny v souladu s ZSP i s pokynem policejního prezidenta č. PP 193/2015. Tyto dokumenty představují relevantní a zákonné podklady, na jejichž základě byl ředitel prvostupňového orgánu jako příslušný služební funkcionář povinen přistoupit k personálním opatřením. V daném případě při reorganizaci prvostupňového orgánu k 1. 7. 2019 došlo mimo jiné ke sloučení sekretariátu odboru Praha prvostupňového orgánu se sekretariátem ředitele prvostupňového orgánu z důvodu vyšší efektivity zajišťování administrativních, logistických a ekonomických činností, jelikož na obou místech se překrývaly kompetence ve shodné agendě. Skutečnost, že při této změně došlo ke zrušení služebního místa žalobkyně, je racionálním důsledkem, její služební místo se stalo nadbytečným, resp. ztratilo své faktické opodstatnění. Nejde o žádný cílený záměr se „zbavit“ žalobkyně. Systemizaci schvaluje policejní prezident, který určuje jednotlivé parametry systemizovaných míst. Personální obsazenost systemizace je zpracována v dokumentu s názvem obsazení tabulek osobami, z něho lze vyčíst nejen konkrétní systemizované místo, nýbrž také jeho personální obsazení (tj. kým a kdy bylo konkrétní systemizované místo obsazeno). Ačkoli odůvodnění personálního rozhodnutí je strohé, obsahuje podklady, na základě nichž ředitel prvostupňového orgánu byl nucen přistoupit k personálnímu opatření. Byť důvody zrušení služebního místa žalobkyně nebyly blíže konkretizovány, žalobkyně s nimi byla prokazatelně seznámena před vydáním personálního rozhodnutí. Žalovaný proto neúplnost odůvodnění personálního rozhodnutí napravil tím, že objasnil rozhodné skutečnosti související s jeho výrokem a vypořádal námítky žalobkyně, jelikož rozhodnutí obou stupňů správních orgánů tvoří celek.
24. Soud shledal, že k převedení žalobkyně z původního zrušeného služebního místa na nové v důsledku organizačních změn došlo v souladu s ZSP.
25. Lze konstatovat, že změnou systemizace služebních míst, ani změnou organizační struktury konkrétního služebního úřadu nedochází k přímému dotčení (či zkrácení) na právech konkrétního příslušníka, a to ani v situaci, kdy změna systemizace i organizační struktury ruší taková služební místa, že je možné určit konkrétní osoby, jichž se dotkne. Přestože je to právě změna systemizace i organizační struktury, která na samém počátku vede k takovému dotčení (ostatně právě to je cílem těchto změn), jde o dotčení nepřímé. Oba akty, tj. jak změna systemizace služebních míst, tak i změna organizační struktury, mají povahu interních organizačních aktů, kterými se projevuje organizační moc nadřízených organizovat výkon veřejné správy v rámci konkrétních správních úřadů. Tyto obecné interní organizační akty tak dopadají na předem omezený okruh adresátů, neboť obecnost je zde dána tím, že subjekty regulace jsou vymezeny definičními znaky a nikoli určením (výčtem) jejich prvků – tuto obecnost nemůže změnit ani to, že se týká jen určitého počtu subjektů práva (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2019 č. j. 8 Ads 301/2018-45). I když je ze změny systemizace i organizační struktury zjistitelné, kterých konkrétních osob se dotkne, nic to nemění na povaze těchto aktů, jež představují závazný podklad pro vydání následného personálního rozhodnutí ve věcech státní služby. Přestože se výše uvedené závěry týkaly změny systemizace i organizační struktury ve smyslu zákona o státní službě, obecné závěry v něm uvedené ve vztahu k povaze systemizace a organizační struktury a možnostem jejich přezkumu jsou plně aplikovatelné i v této věci v režimu ZSP. Také počet služebních míst příslušníků bezpečnostních sborů (vč. počtu míst zařazených v zálohách a objemu prostředků stanovených státním

rozpočtem na příslušný rok na jejich služební příjmy) je stanoven systemizací (viz § 4 ZSP). Jestliže je dosavadní služební místo v důsledku organizačních změn zrušeno, vydá příslušný služební funkcionář personální rozhodnutí o odvolání příslušníka, jehož služební místo bylo zrušeno [§ 25 odst. 1 písm. a) ZSP], a ustanoví jej na volné služební místo [§ 20 odst. 1 písm. a) bod 1. ZSP]. Tomu se stalo i v případě žalobkyně.

26. Konkrétním rozsahem přezkumu systemizace a změny organizační struktury se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 9. 2020 č. j. 4 Ads 423/2019-70, v něm poukázal na již dříve vyslovené závěry ve vztahu k přezkumu organizační struktury ve smyslu zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání (jednalo se o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2018 č. j. 2 As 68/2017-42) a zdůraznil, že konkrétní podoba uspořádání organizační struktury služebních úřadů je věcí manažerského rozhodování příslušných funkcionářů, jež se řídí aktuálními potřebami. Správní soudy proto zpravidla nemohou zkoumat důvody, účelnost, vhodnost a věcné parametry zvolené organizační struktury, resp. činí tak pouze ve výjimečných případech, např. v souvislosti s konkrétními a vážnými pochybnostmi vyvolávajícími podezření, že zvolená organizační struktura či její změna má sloužit k šikaně či diskriminaci a ve skutečnosti nemá žádný rozumný důvod. Nevyplyvají-li z okolností dané věci takové skutečnosti, jsou správní soudy oprávněny toliko posoudit, zda změny systemizace a organizační struktury byly schváleny zákonným způsobem, zda sledovaly legitimní cíl a zda příp. existovaly ony konkrétní skutečnosti svědčící o účelovosti zvoleného postupu či o šikanózním nebo diskriminačním jednání ze strany služebního orgánu, což odpovídá roli vymezené správním soudům (blíže viz shora zmiňovaný rozsudek č. j. 4 Ads 423/2019-70).
27. Úkolem soudů tak není hodnotit vhodnost a efektivitu organizační struktury Policie České republiky, nýbrž posoudit, zda konkrétní změny systemizace a organizační struktury nejsou ve vztahu k následnému rozhodnutí ve věcech služebního poměru výrazem libovůle příslušných služebních funkcionářů.
28. V daném případě rozhodnutím ministra vnitra ze dne 7. 6. 2019 č. j. MV-74815-1/SPB-2019 byla schválena změna organizační struktury prvostupňového orgánu, jejíž součástí byla i změna systemizace služebních a pracovních míst schválená dne 24. 5. 2019 rozhodnutím policejního prezidenta č. j. PPR-16759-1/ČJ-2019-990765-REF. Tuto změnu systemizace služebních míst v souladu s § 198 odst. 1 písm. a) ZSP projednaly také odborové organizace, které působí v bezpečnostním sboru, přičemž ve svých stanoviscích neuplatnily žádné námitky (viz č. l. 40 až 42 správního spisu, na kterých jsou založena stanoviska odborových organizací – Koordinačního výboru základních odborových organizací Policie České republiky, Nezávislého odborového svazu Policie České republiky a Unie bezpečnostních složek). Obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2021 č. j. 5 As 278/2020-53.
29. Námitky žalobkyně nesměřovaly do způsobu schválení změny systemizace služebních míst a změny organizační struktury. Žalobkyně fakticky zpochybňuje účelnost provedené změny systemizace služebních míst a změny organizační struktury. Tyto otázky jsou předmětem manažerského rozhodování příslušných služebních funkcionářů. Úkolem správních soudů je posoudit zejména, zda změny sledovaly legitimní cíl a zda zde nejsou skutečnosti svědčící o účelovém postupu služebních funkcionářů vůči konkrétním příslušníkům.
30. Soud s ohledem na shora uvedené shledal, že ze správního spisu lze dostatečně seznat cíl provedených změn a tento cíl byl legitimní. Odůvodnění žalovaného popsané zejména na str. 12, že reorganizací k 1. 7. 2019 došlo ke sloučení sekretariátu odboru Praha se

sekretariátem ředitele v obou případech prvostupňového orgánu, aby nedocházelo k duplicitě, lze považovat za zcela racionální důvod. Z podkladů, které jsou součástí správního spisu (č. l. 32 až č. l. 120 správního spisu) je zřejmé, že změna systemizace služebních míst i organizační struktury se snažila zajistit centralizaci administrativních činností prvostupňového orgánu. Ostatně k uvedenému z obsahu spisu nevyplývá nic, co by svědčilo o účelovém, či popř. diskriminačním, postupu vůči žalobkyni, že by cílem správního orgánu bylo „zbavit se jí“, jak žalobkyně tvrdí. Nadto žalobkyně kromě svého tvrzení nic, co by její argumentaci podpořilo, žalovanému ani soudu nedoložila. Žalobkyně byla nově ustanovena k jinému útvaru na služební místo se stejnou služební hodností, což nesporně. Soud proto konstatuje dílčí závěr, že změna systemizace služebních míst a změna organizační struktury nebyla výrazem libovůle konkrétních služebních funkcionářů, opaku nic nenasvědčuje.

31. Žalobkyně byla odvolána v důsledku organizačních změn [§ 25 odst. 1 písm. a) ZSP], neboť její služební místo bylo zrušeno. Žalobkyně nesporně správní úvahu služebního funkcionáře, že ji ustanovil na služební místo jiné - vlastní převedení do personální pravomoci ředitele Obvodního ředitelství policie Praha I. Žalovaný přitom přezkoumatelným způsobem uvedl na str. 13 až 16 důvody, proč žalobkyně byla převedena do personální pravomoci jmenovaného ředitelství. Personální rozhodnutí bylo na příslušném služebním funkcionáři, který při tom postupoval v souladu s právními předpisy. Jednalo se o jeho správní uvážení, do kterého se promítlo manažerské rozhodování ve vztahu k aktuálním potřebám celého zmiňovaného ředitelství.
32. Pokud žalobkyně namítá, že žalovaný nevypořádal námitku, že prvostupňový orgán neodůvodnil personální rozhodnutí, pak soud odkazuje žalobkyni na třetí odstavec na str. 16 napadeného rozhodnutí, v němž se žalovaný touto otázkou zabýval. Žalovaný přisvědčil žalobkyni, že personální rozhodnutí „*nebylo řádně odůvodněno. Odůvodnění napadeného rozhodnutí (personální rozhodnutí, pozn. soudu) je strohé, obsahuje však podstatné podklady, na základě kterých byl ředitel NPC SKPV nucen přistoupit k personálnímu opatření. Odvolací orgán současně nepřehlédl, že i když důvody zrušení služebního místa odvolatelky (žalobkyně, pozn. soudu) nebyly v odůvodnění napadeného rozhodnutí blíže konkretizovány, odvolatelka s nimi byla prokazatelně seznámena před vydáním napadeného rozhodnutí. Na základě odvolacích námitek odvolací orgán doplnil spisový materiál a neúplnost odůvodnění napadeného rozhodnutí sám napravil, a to tím, že objasnil všechny rozhodné skutečnosti související s výrokem napadeného rozhodnutí a vypořádal se se všemi námitkami odvolatelky. Odvolací orgán současně připomíná, že napadené rozhodnutí a rozhodnutí odvolacího orgánu tvoří jeden celek (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 16/2013-56 ze dne 12. 10. 2004). Postup odvolacího orgánu byl v tomto směru patřičný a odvolatelka nebyla krácena na svých procesních právech.*“ Soud se ztotožňuje s touto argumentací a dodává, že i když personální rozhodnutí odkazuje toliko na změnu systemizace služebních míst i organizační strukturu, pak žalovaný se v napadeném rozhodnutí podrobně věnoval předmětné otázce zrušení služebního místa žalobkyně a jejího převedení do personální pravomoci jiného ředitelství. Zhojil tak vady odůvodnění personálního rozhodnutí, jelikož s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je nutné rozhodnutí prvostupňového orgánu i rozhodnutí žalovaného posuzovat jako celek; případné vady odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu tak mohl zhojit žalovaný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013 č. j. 6 Ads 134/2012-47). Lze dodat, že zrušení správního rozhodnutí výlučně pro nepřezkoumatelnost vylučuje možnost věcného posouzení žalobních bodů, a tím pádem se prodlužuje celková délka

sporu, což neprospívá ani účastníkům řízení, ani správním orgánům. Námitku nepřezkoumatelnosti je tedy nutné hodnotit i ve vztahu k hospodárné a k racionální aplikaci práva. Z tohoto důvodu soud neshledal, že by v rámci správního řízení jako celku bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné či nezákonné. Žalovaný tak mohl napravit personální rozhodnutí prvostupňového orgánu. I když žalobkyně nesporně, že s důvody zrušení služebního místa byla ústně seznámena před vydáním personálního rozhodnutí, ale považuje toto za nerozhodné, žalovaný se touto argumentací také zabýval, jak vyplývá zejména ze str. 14 napadeného rozhodnutí. V postupu žalovaného tak soud neshledal porušení práv žalobkyně procesních ani hmotněprávních. Jinými slovy žalobkyně v žalobě konkrétně netvrdí, jaká konkrétní práva jí postupem žalovaného byla porušena, aby soud mohl posoudit konkrétní dopad do sféry žalobkyně. Soud k tomuto odkazuje na zásadu dispozitivnosti, neboť soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat. Opačný postup by porušoval dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.), proto obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu.

33. Ačkoli žalobkyně částečně cituje z napadeného rozhodnutí ze str. 11 a 12 a brojí proti tomu, že jí nemůže být kladeno za vinu, že plnila uložené úkoly podle pokynů nadřízených podle § 45 odst. 1 písm. a ZSP (*příslušník je povinen dodržovat služební kázeň*), či § 46 odst. 1 ZSP (*služební kázeň spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů*), pak nic takového z napadeného rozhodnutí nevyplývá. Jelikož žalobkyni bylo zrušeno její služební místo, byla (resp. musela být) podle § 25 odst. 1 písm. a) ZSP současně převedena do personální pravomoci jiného útvaru od 1. 7. 2019. Žádné pochybení ve smyslu § 45 odst. 1 písm. a ZSP, či § 46 odst. 1 ZSP, jí vytýkáno nebylo. Pokud žalobkyně tvrdí, že prvostupňový orgán neměl přehled o služebních místech v dosavadním útvaru, pak změnou systemizace služebních míst i organizační struktury došlo k optimalizaci služebních míst. Nesouhlas žalobkyně s postupem žalovaného ještě neznamená, že byl porušen zákon. Systemizace služebních a pracovních míst vychází výlučně z potřeb výkonu služby a je předpokladem pro efektivní využití sil a prostředků pro splnění úkolů policie na konkrétním organizačním článku policie. Z uvedených důvodů námitky žalobkyně *neshledal* soud důvodnými.
34. Městský soud v Praze tak dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. prosince 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu